

בש"פ 6369/17 - מדינת ישראל נגד מחמד חדאד

בבית המשפט העליון

בש"פ 6369/17

לפני:
המבקשת: כבוד השופט נ' הנדל
מדינת ישראל

נגד

המשיב: מחמד חדאד

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ט"ז באלול התשע"ז (7.9.2017)

בשם המבקשת: עו"ד חיים שוויצר

בשם המשיב: עו"ד רמזי סקיס

החלטה

1. מונחת בפניי בקשה שנייה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) למשך 90 ימים החל מתאריך 22.8.2017, או עד למתן פסק דין בת"פ 53456-08-16 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם. מעצרו של המשיב הוארך בהסכמה לתקופת ביניים כדי לאפשר את קיום הדיון היום, על פי בקשת הסניגור.

ברקע, כתב אישום המייחס למשיב חמישה אישומים בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות), גניבת רכב

עמוד 1

(ריבוי עבירות), נהיגה פזיזה ורשלנית, נהיגה באור אדום (ריבוי עבירות), נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא פוליסת ביטוח וסיוע לאחר מעשה. עד עתה העידו בהליך העיקרי 37 עדי תביעה.

2. בבקשה מעין זו על בית המשפט לשקול שני שיקולים. האחד - מסוכנותו של המשיב, והשני - קצב ניהול המשפט. מטבע הדברים השיקול הראשון מתרכז באינטרס הציבורי, והשני בזכויות הנאשם. יש לזכור שסעיף 62 לחוק המעצרים קובע כי הארכת מעצר לאחר 9 חודשים שבהם נאשם עצור וטרם ניתנה הכרעת דין בעניינו, תיעשה על ידי בית משפט זה. המשמעות היא שיש לבחון את העניין בזהירות, וכי בית משפט זה יפקח במידת הצורך על אשר מתרחש בהליכים בפני הערכאה המבררת. בעניינו של המשיב נאמר זאת - אכן העבירות שהוכחו לכאורה והתסקירים שנערכו מבססים היטב את מסוכנותו. לכך יש להוסיף את עברו הפלילי, כי נידון למאסר בעבר וכי תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה.

צודק בא כוח המדינה כי המסוכנות בולטת באישומים השני והשלישי בו מתוארים מקרי השוד שבוצעו בחבורה ובאלימות קשה, תוך התעלמות מן הדרישות הבסיסיות שמוטלות על כל נהג באשר לקיומם של רישיון נהיגה ופוליסת ביטוח. אשר לקצב ניהול המשפט - קבועים חמישה מועדים נוספים לשמיעת ראיות עד לתאריך 6.11.2017. המשפט התארך בתחילת הדרך הן בשל בקשות מטעם סניגורים להכנת תסקירי מעצר לשם שקילת חלופות מעצר, והן בשל חילופים בייצוג המשפטי. יצוין גם כי כתב האישום הוגש לא רק נגד המשיב אלא אף נגד נאשם נוסף.

המאזן האמור מלמד כי הכף נוטה בבקשה זו אל עבר עמדת המדינה. בצייני זאת אינני מתעלם מכך שהמשיב כופר באשמה, ומכך שחזקת החפות כמובן עומדת לו. הסניגור טען כי בידו חלופות חדשות וראויות שלא נבחנו. אינני מביע עמדה כיוון שהדיון בבקשה זו אינו עוסק בהן. זכויות שני הצדדים שמורות להם, היה והסניגור יגיש בקשה לעיון חוזר על סמך קיומה של חלופה חדשה.

3. סוף דבר, הנני נעתר לבקשה ומורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים מתאריך 22.8.2017 או עד למתן פסק דין בת"פ 53456-08-16 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ט"ז באלול התשע"ז (7.9.2017).

ש ו פ ט